

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7So/140/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200488                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.09.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Elena Závadská           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:8012200488.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci navrhovateľa K. B., bytom v B., O.. X, proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. augusta 2012, č.k. 2Sd/43/2012-17, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 24. augusta 2012, č.k. 2Sd/43/2012-17, p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 24. augusta 2012, č.k. 2Sd/43/2012-17, potvrdil rozhodnutie z 29. marca 2012, číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s účinnosťou od 1. marca 2012 z dôvodu, že nespĺnil podmienky uvedené v § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že jednou zo základných podmienok nároku na invalidný dôchodok je skutočnosť, aby poistencovi nebol v čase vzniku nároku na invalidný dôchodok priznaný predčasný starobný dôchodok. Navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne z 31. januára 2011, číslo XXX XXX XXXX X priznaný predčasný starobný dôchodok od 26. decembra 2010, a preto uvedenú podmienku nespĺnil.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ a namietal, že nepriznanie invalidného dôchodku je nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi. Tiež namietal porušenie svojich

ústavných práv zakotvených v čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky. Cítil sa byť potrestaný za to, že ešte chce pracovať. Požadoval tiež uhradiť poplatok z omeškania a vyplatiť nemajetkovú ujmu a cestovné náklady a náklady na právnu analýzu a poradenstvo.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 219 ods. 1 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

Predmetom súdneho preskúmania v tomto prípade bolo rozhodnutie odporkyne z 29. marca 2012, číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť o invalidný dôchodok navrhovateľa od 1. marca 2012 z dôvodu, že navrhovateľ nespĺnil podmienky uvedené v § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Predovšetkým odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi krajského súdu a tieto dôvody si osvojil ako svoje vlastné. Preto podľa § 219 ods. 1, 2 prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne z 31. januára 2011, číslo XXX XXX XXX X priznaný predčasný starobný dôchodok s účinnosťou od 26. decembra 2010. Výplata predčasného starobného dôchodku bola rozhodnutím odporkyne zo 16. marca 2011 zastavená, lebo mu trvalo dôchodkové poistenie aj po 28. februári 2011 (§ 293bt ods. 3 zákona o sociálnom poistení). Tento nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku by navrhovateľovi opätovne vznikol odo dňa nasledujúceho po dni zániku dôchodkového poistenia. Odporkyňa preto rozhodne o opätovnom vzniku nároku na výplatu predčasného starobného dôchodku, prípadne o zvýšení jeho sumy na žiadosť navrhovateľa po preukázaní, že dôchodkové poistenie navrhovateľa zaniklo, resp. odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku.

Navrhovateľovi bol teda priznaný predčasný starobný dôchodok, aj keď mu bola dočasne pozastavená jeho výplata.

V § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sú upravené podmienky nároku na invalidný dôchodok. Jednou z nich je, že poistencovi nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Z dôvodu, že navrhovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok rozhodnutím odporkyne z 31. januára 2011, číslo XXX XXX XXX X, navrhovateľ nespĺnil podmienky nároku na invalidný dôchodok. Rozhodnutie odporkyne musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a preto odporkyňa nemala inú možnosť len nepriznať navrhovateľovi invalidný dôchodok.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa, treba uviesť, že v zmysle § 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa domáhať týchto práv možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú. Týmto zákonom je aj zákon o

sociálnom poistení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s právnym názorom krajského súdu, a považuje rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.